«*Πολλαῖς τε τῶν θέσεων μὴ καλῶς ἀποδιδομένου τοῦ ὁρισμοῦ οὐ ῥᾴδιον διαλέγεσθαι καὶ ἐπιχειρεῖν, οἷον πότερον ἕν ἑνὶ ἐναντίον ἢ πλείῳ ὁρισθέντων δὲ τῶν ἐναντίων κατὰ τρόπον ῥᾴδιον συμβιβάσαι πότερον ἐνδέχεται πλείω τῷ αὐτῷ εἶναι ἐναντία ἢ οὔ. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ὁρισμοῦ δεομένων. ἔοικε δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἔνια δι᾽ ὁρισμοῦ ἔλλειψιν οὐ ῥαδίως γράφεσθαι, οἷον ὅτι ἡ παρὰ τὴν πλευρὰν τέμνουσα τὸ ἐπίπεδον ὁμοίως διαιρεῖ τήν τε γραμμὴν καὶ τὸ χωρίον.* ***τοῦ δὲ ὁρισμοῦ ῥηθέντος εὐθέως φανερὸν τὸ λεγόμενον τὴν γὰρ αὐτὴν ἀνταναίρεσιν ἔχει τὰ χωρία καὶ αἱ γραμμαί ἔστι δ᾽ ὁρισμὸς τοῦ αὐτοῦ λόγου*** *οὗτος. ἁπλῶς δὲ τὰ πρῶτα τῶν στοιχείων τιθεμένων μὲν τῶν ὁρισμῶν, οἷον τί γραμμὴ καὶ τί κύκλος, ῥᾷστα δεῖξαι (πλὴν οὐ πολλά γε πρὸς ἕκαστον ἔστι τούτων ἐπιχειρεῖν διὰ τὸ μὴ πολλὰ τὰ ἀνὰ μέσον εἶναι) ἂν δὲ μὴ τιθῶνται οἱ τῶν ἀρχῶν ὁρισμοί, χαλεπόν, τάχα δ᾽ ὅλως ἀδύνατον. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς λόγους ἔχει*».

Όπως λοιπόν λέει ο Αριστοτέλης, είναι πολύ δύσκολο να αποδειχθούν ορισμένες υποθέσεις λόγω έλλειψης του κατάλληλου ορισμού. Ως παράδειγμα, αναφέρει αρχικά την ύπαρξη ενός ή περισσοτέρων αντιθέτων κάποιου μοναδικού πράγματος. Αν όμως τα ενάντια ορισθούν όπως πρέπει, τότε θα ήταν δυνατόν να συμπεράνει κανείς, αν το ίδιο πράγμα έχει ή όχι, περισσότερα από ένα ενάντια Στα μαθηματικά αναφέρει ως παράδειγμα το παρακάτω: η ευθεία που τέμνει ένα παραλληλόγραμμο και είναι παράλληλη προς τη μια πλευρά διαιρεί ομοίως και την πλευρά και το χωρίο. Δηλαδή: $\frac{\alpha}{\beta}=\frac{A}{B}=\frac{\gamma\alpha}{\gamma\beta}$ όπου α, β τμήματα και Α, Β χωρία.

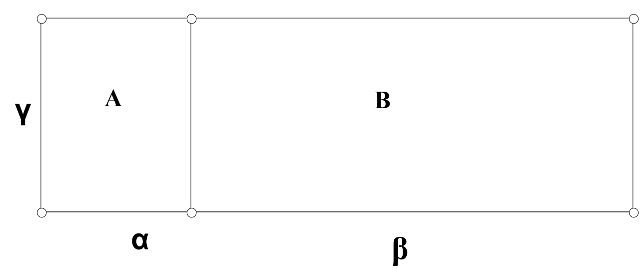

Την ιδιότητα αυτή δεν μπορούμε να την αποδείξουμε αν δεν έχουμε κατάλληλο ορισμό. Αν όμως δοθεί ο κατάλληλος ορισμός της αναλογίας τότε η απόδειξη είναι εύκολη και άμεση. Ο ζητούμενος ορισμός είναι